

Vec C-215/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

6. apríl 2021

Vnútroštátny súd:

Juzgado de Primera Instancia n.º 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

12. marec 2021

Žalobkyňa:

Zulima

Žalovaná:

Servicios Prescriptor y Medios de Pagos E.F.C. S.A.U.

[omissis]

UZNESENIE

O PODANÍ NÁVRHU NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA NA SÚDNOM DVORE EURÓPSKEJ ÚNIE

[omissis] [označenie konania, vnútroštátneho súdu a účastníkov konania]

SKUTKOVÝ STAV

PO PRVÉ. Pani Zulima podala na tomto súde návrh na začatie štandardného konania proti obchodnej spoločnosti SERVICIOS PRESCRIPTOR Y MEDIOS DE PAGOS E.F.C. S.A.U. (predtým EVOFINANCE E.F.C. S.A.U.), ktorým uplatnila NÁROK NA URČENIE NEPLATNOSTI ZMLUVY O ÚVERE A VYPLATENIE PEŇAŽNEJ SUMY, pričom na základe článku 2 písm. b) smernice Rady 93/13/EHS tvrdila, že koná s cieľom nevzťahujúcim sa k jej obchodom, podnikaniu alebo povolaniu, a má postavenie spotrebiteľky.

V uvedenej žalobe sa navrhovalo vydanie rozsudku, ktorým sa URČÍ neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere z 21. septembra 2016, ktorú uzavreli žalobkyňa a žalovaná obchodná spoločnosť Servicios Prescriptor y Medios de Pagos E.F.C. S.A.U., z dôvodu, že sú v nej stanovené neprimerane vysoké úroky. Navrhovalo sa ULOŽIŤ žalovanej inštitúcii povinnosť vrátiť rozdiel medzi skutočne poskytnutou istinou a sumou, ktorá bola skutočne zaplatená a ktorá prevyšuje istinu poskytnutú na základe uvedenej zmluvy, vrátane sumy týkajúcej sa úrokov z úveru a poplatkov, ako aj splátok, ktoré sa naďalej uhrádzajú, spolu s príslušnými zákonnými úrokmi, pričom tieto sumy sa majú určiť na základe rozsudku, a uloženie povinnosti nahradiť trovy konania. Tiež bol uplatnený nárok na určenie neplatnosti všeobecných zmluvných podmienok, pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa úrokov z úveru, pre nedostatok transparentnosti na základe smerníc Únie a právnych predpisov prijatých na ich prebratie.

PO DRUHÉ. [omissis] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

[omissis] Žalovaná predložila vyjadrenie, v ktorom navrhla zastaviť konanie z dôvodu mimosúdneho uspokojenia nárokov uplatnených v žalobe na základe článku 22 [Ley de Enjuiciamiento Civil (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „LEC“)], pričom tvrdila, že zrušila/vypovedala/anulovala zmluvu, a uviedla, že klient nemôže uskutočniť pomocou platobnej karty nijakú transakciu. Tiež uviedla, že bolo zrušené debetné saldo vyplývajúce z úrokov a poplatkov. Napokon uviedla, že vráti sumu 326,04 [eura], ktorú žalobkyňa zaplatila bez právneho dôvodu. Napokon navrhla, aby súd neuložil žalovanej povinnosť nahradiť trovy konania na základe článku 22 LEC.

PO TRETIE. Opatrením na zabezpečenie priebehu konania z 11. septembra 2020 sa v súlade s článkom 20 ods. 3 LEC rozhodlo, že žalobkyni sa doručí návrh na zastavenie konania z dôvodu, že zanikol jej oprávnený záujem na dosiahnutí účinnej súdnej ochrany.

Žalobkyňa vyjadrila nesúhlas so zastavením konania z dôvodu mimosúdneho uspokojenia nároku založeného na tvrdeniach uvedených vo vyjadrení žalovanej. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že pred podaním žaloby zaslala žalovanej predchádzajúcu výzvu, ktorej žalovaná nevyhovela, pričom neuspokojila uplatnené nároky. V druhom rade tvrdí, že] v skutočnosti nedošlo k mimosúdnemu uspokojeniu nároku, keďže uplatnené nároky sa týkali troch otázok: určenia neplatnosti zmluvy z dôvodu neprimerane vysokých úrokov, vrátenia súm vybratých bez právneho dôvodu a náhrady trov konania.

Vzhľadom na nesúhlas, ktorý vyjadrila žalobkyňa, boli účastníci konania opatrením na zabezpečenie priebehu konania z 25. septembra 2020 predvolaní na pojednávanie v zmysle článku 22 ods. 2 LEC, ktorého termín bol určený na 19. novembra 2020.

PO ŠTVRTÉ. Pred podaním tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania v súlade s článkom 19 ods. 3 písm. b) Zmluvy o Európskej únii, článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkom 4a Ley Orgánica del Poder Judicial (organický zákon o súdnej moci) sa opatrením z 24. novembra 2020 rozhodlo, že vzhľadom na vplyv práva Európskej únie na toto konanie budú účastníci konania vypočutí, a najmä boli vyzvaní, aby sa vyjadrili k výkladu článku 6 ods. 1 a článku 7 ods. 1 smernice 93/13 v spojení s článkom 22 LEC, pokiaľ ide o uloženie povinnosti nahradiť trovy konania v prípadoch zastavenia konania z dôvodu mimosúdneho uspokojenia nároku alebo dodatočného zániku predmetu konania. Právny zástupca žalobkyne predložil vyjadrenie, v ktorom vyjadril nesúhlas s podaním návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Právny zástupca žalovanej sa nevyjadril.

PRÁVNY STAV

PO PRVÉ. Predmet sporu vo veci samej

- 1 V žalobe, na základe ktorej sa začalo toto konanie, sa navrhovalo vydanie rozsudku, ktorým sa URČÍ neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere z 21. septembra 2016, ktorú uzavreli zmluvné strany, z dôvodu neprimerane vysokých úrokov dohodnutých v zmluve o úvere. Spotrebiteľka svojou žalobou v prvom rade uplatnila nárok na určenie neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu neprimerane vysokej úrokovej sadzby, ktorý je založený na španielskych právnych predpisoch.
- 2 Zároveň navrhla určiť, že všeobecné zmluvné podmienky (podmienka týkajúca sa úrokov z úveru pre nedostatok informácií a transparentnosti) nie sú súčasťou

zmluvy a/alebo sú neplatné, na základe smerníc Únie a právnych predpisov prijatých na jej prebratie.

- 3 [omissis] [zopakovanie skutočnosti, že žalobkyňa má postavenie spotrebiteľa]
- 4 Žalovaná v lehote na predloženie vyjadrenia k žalobe predložila vyjadrenie, v ktorom tvrdila, že došlo k mimosúdnej uspokojeniu nároku, a uviedla, že uspokojila nároky uplatnené žalobkyňou, a to na základe článku 22 [LEC]. Žalobkyňa vyjadrila nesúhlas s návrhom na zastavenie konania z dôvodu mimosúdneho uspokojenia nároku, pričom účastníci konania boli predvolaní na pojednávanie, ktoré pre také prípady stanovuje LEC a na ktorom každý z nich predniesol svoje vyjadrenie.
- 5 Z vyjadrení a dôkazov založených v spise podľa všetkého vyplýva, že skutočne došlo k mimosúdnej uspokojeniu nároku, keďže žalovaná súhlasila so zrušením zmluvy a vrátením súm prijatých bez právneho dôvodu. Súčasťou spisu sú dôkazy o existencii predchádzajúcich výziev zaslaných žalovanej prostredníctvom telefaxu s cieľom vyhlásiť uzavretú zmluvu za neplatnú a dosiahnuť vrátenie súm vybratých bez právneho dôvodu. Žalovaná vo svojej odpovedi na tieto výzvy odmietla prestať uplatňovať úroky z úveru a vrátiť sumy vybraté bez právneho dôvodu.

PO DRUHÉ. Otázky, ktoré sú v konaní vo veci samej sporné

- 6 V prípade, ak by sa konštatovalo, že došlo k mimosúdnej uspokojeniu nároku, keďže nároky spotrebiteľa boli v plnom rozsahu uspokojené, LEC v článku 22 stanovuje, že nie je potrebné uložiť povinnosť nahradiť trovy konania žiadnemu z účastníkov konania.
- 7 Preto je potrebné položiť prejudiciálnu otázku, či vnútroštátna právna úprava stanovená v článku 22 LEC pre prípady mimosúdneho uspokojenia nároku, ak ide o spotrebiteľa, pokiaľ ide o neuloženie povinnosti nahradiť trovy konania, predstavuje porušenie článku 6 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 smernice 93/13, a to v rámci konania, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neplatnosti nekalých podmienok (konkrétne neplatnosti úrokov z úveru pre nedostatok transparentnosti), a či s mimosúdnym uspokojením nároku musí byť spojená zásada nezáväznosti a zásada odstrašujúceho účinku voči predajcovi alebo dodávateľovi a v dôsledku toho musí mimosúdne uspokojenie nároku viesť k uloženiu povinnosti nahradiť trovy konania predajcovi alebo dodávateľovi.
- 8 Tiež je potrebné vziať do úvahy, že právna úprava obsiahnutá v LEC nepriznáva súdu oprávnenie konštatovať existenciu predchádzajúcich výziev alebo zlej viery na strane žalovaného predajcu alebo dodávateľa na účely odôvodnenia uloženia povinnosti nahradiť trovy konania predajcovi alebo dodávateľovi v prípadoch mimosúdneho uspokojenia nároku.

PO TRETIE. Právo Európskej únie.

9 Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Článok 6

1. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Článok 7

[1.] Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

10 Dvadsiate štvrté odôvodnenie smernice 93/13: „súdy alebo správne orgány členských štátov musia mať k dispozícii primerané a účinné prostriedky na zabránenie ďalšieho uplatňovania nekalých podmienok v zmluvách“.

11 Rozsudok Súdneho dvora z 21. decembra 2016 (vec C-154/15)

„... 53. Podľa článku 6 ods. 1 smernice 93/13 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli pre spotrebiteľa záväzné.“

„54. Toto ustanovenie treba chápať tak, že ide o normu rovnocennú s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktoré majú v rámci vnútroštátneho právneho poriadku povahu noriem verejného poriadku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. mája 2013, *Asbeek Brusse a de Man Garabito*, C- 488/11, EU:C:2013:341, bod 44).“

„56. Vzhľadom na povahu a význam verejného záujmu, na ktorom spočíva ochrana spotrebiteľov, ktorí sa voči predajcom alebo dodávateľom nachádzajú v nevýhodnejšom postavení, smernica 93/13, ako vyplýva z jej článku 7 ods. 1 v spojení s jej dvadsiatym štvrtým odôvodnením, ukladá členským štátom povinnosť stanoviť primerané a účinné prostriedky[,] ,ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov‘ (rozsudok z 30. apríla 2014, *Kásler a Káslerné Rábai*, C- 26/13, EU:C:2014:282, bod 78).“

12 Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 5. decembra 2013 [vec C-413/12]

„... 30. V prípade neexistencie harmonizácie procesných opravných prostriedkov, ktoré majú k dispozícii združenia na ochranu spotrebiteľov na zdržanie sa používania nekalých podmienok v záujme spotrebiteľov, ako aj v záujme subjektov hospodárskej súťaže, prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu, aby stanovil takéto pravidlá v zmysle zásady procesnej autonómie, avšak pod podmienkou, že tieto pravidlá nesmú byť nevýhodnejšie ako príslušné pravidlá upravujúce podobné situácie podliehajúce vnútroštátnemu právu (zásada ekvivalencie) a nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré združeniam na ochranu spotrebiteľov priznáva právny poriadok Únie (zásada efektivity) (pozri analogicky *rozsudok zo 14. marca 2013, Aziz, C-415/11, bod 50, ako aj rozsudok z 18. apríla 2013, Irimie, C-565/11, bod 23 a citovanú judikatúru*)...“

13 Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 16. júla 2020 vydaný v spojených veciach C-224/19 a C-259/19

„96. ... Treba však rozhodnúť o otázke, či je zlučiteľné so zásadou efektivity uložiť spotrebiteľovi povinnosť znášať trovy konania v závislosti od súm, ktoré mu boli vrátené, hoci mal úspech, pokiaľ ide o nekalú povahu napadnutej zmluvnej podmienky.“

„98. V prejednáwanej veci smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi právo obrátiť sa na súd s cieľom určiť nekalú povahu zmluvnej podmienky a vylúčiť jej uplatnenie. Podmieňovanie výsledku rozdelenia trov takéhoto konania len sumami, ktoré boli zaplatené bez právneho dôvodu a ktorých vrátenie sa nariaďuje, však môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia uvedeného práva s ohľadom na poplatky spojené so súdnym podaním (pozri v tomto zmysle *rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711, bod 69*).“

„99. ... článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj zásada efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia režimu, ktorý umožňuje, aby časť trov konania znášal spotrebiteľ, a to v závislosti od výšky súm zaplatených bez právneho dôvodu, ktoré sa mu vracajú v nadväznosti na vyhlásenie neplatnosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej nekalej povahy, keďže takýto režim vytvára podstatnú prekážku, ktorá môže odradiť spotrebiteľa od uplatnenia práva na účinné súdne preskúmanie možnej nekalej povahy zmluvných podmienok, ako mu ho priznáva smernica 93/13.“

PO ŠTVRTÉ. Vnútroštátny právny rámec vzťahujúci sa na spor vo veci samej

14 Článok 22 Ley de Enjuiciamiento Civil (Občiansky súdny poriadok)

... Článok 22. Zastavenie konania z dôvodu mimosúdneho uspokojenia nároku alebo dodatočného zániku predmetu konania.

1. Ak pre okolnosti, ktoré nastali po podaní žaloby a vzájomného návrhu, zanikne oprávnený záujem na dosiahnutí požadovanej súdnej ochrany, lebo mimo súdneho konania boli uspokojené nároky žalobcu a prípadne žalovaného, ktorý podal vzájomný návrh, alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, táto okolnosť sa oznámi, a ak s tým účastníci konania súhlasia, súdny tajomník nariadi zastavenie konania bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania.

2. Ak niektorý z účastníkov konania tvrdí, že naďalej existuje oprávnený záujem, pričom odôvodneným spôsobom poprie, že jeho nároky boli uspokojené mimo súdneho konania, alebo pomocou iných dôvodov, súdny tajomník vyzve účastníkov konania, aby sa do desiatich dní dostavili na súdne pojednávanie, ktorého predmetom bude len táto otázka.

Po skončení pojednávania súd do desiatich dní uznesením rozhodne, či sa má v konaní pokračovať, pričom uloží účastníkovi konania, ktorého návrh bol zamietnutý, povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

3. Proti uzneseniu, ktorým sa nariadi pokračovanie konania, nie je prípustný opravný prostriedok. Proti uzneseniu, ktorým sa rozhodne o jeho zastavení, je prípustné odvolanie.

15 Článok 394 Občianskeho súdneho poriadku

1. V určovacích konaniach sa povinnosť nahradiť trovy prvostupňového konania uloží účastníkovi, ktorého návrhy boli v celom rozsahu zamietnuté, pokiaľ súd nedospeje k odôvodnenému záveru, že vec vyvolávala závažné skutkové alebo právne pochybnosti.

PO PIATE. Problémy týkajúce sa výkladu a súladu vnútroštátneho práva s právom Európskej únie, ktoré sú relevantné pre vydanie rozsudku v spore vo veci samej. O návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

16 Je potrebné určiť, či je obmedzenie, ktoré pripúšťa vnútroštátne procesné právo, pokiaľ ide o neuloženie povinnosti nahradiť trovy konania v prípadoch mimosúdneho uspokojenia nároku, zlučiteľné so zásadou efektivity. To znamená, že treba určiť, či predmetné ustanovenie ako také znemožňuje alebo nadmerne sťažuje uplatnenie práv, ktoré spotrebiteľom priznáva právny poriadok Únie, v súdnom konaní, keďže predstavuje obmedzenie pre spotrebiteľa, ktorého právo bolo uznané, spočívajúce v tom, že uvedený spotrebiteľ musí znášať ekonomické náklady spojené so súdnym konaním začatým v dôsledku protiprávneho konania predajcu alebo dodávateľa, a to tým skôr v prípadoch, ako je predjednávaný prípad, v ktorom spotrebiteľ zaslal predajcovi alebo dodávateľovi predchádzajúce výzvy, ktorým predajca alebo dodávateľ v tom čase nevyhovel, čo znamená, že spotrebiteľ musí znášať vlastné trovy konania, čo sa nezdá primerané.

17 Smernica 93/13 priznáva spotrebiteľovi právo obrátiť sa na súd s cieľom určiť nekalú povahu zmluvnej podmienky a vylúčiť jej uplatnenie. Podmieňovanie

výsledku rozdelenia trov takéhoto konania konkrétnym procesným postupom žalovaného, nezávisle od existencie predchádzajúcich výziev zaslaných spotrebiteľom, ktorým predajca alebo dodávateľ nevyhovel, však môže spotrebiteľa odradiť od uplatnenia uvedeného práva s ohľadom na poplatky spojené so súdnym podaním (pozri v tomto zmysle *rozsudok z 13. septembra 2018, Profi Credit Polska, C-176/17, EU:C:2018:711*, bod 69).

- 18 Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že rozdelenie trov súdneho konania spadá do oblasti procesnej autonómie členských štátov, pokiaľ sú dodržané zásady ekvivalencie a efektivity.

Preto je potrebné rozhodnúť, či je zlučiteľné so zásadou efektivity, ak spotrebiteľ musí znášať trovy konania v prípadoch mimosúdneho uspokojenia nároku, ako je to stanovené v *článku 22 LEC*, najmä v prípadoch, v ktorých boli predajcovi alebo dodávateľovi zaslané predchádzajúce výzvy, ktorým nevyhovel, čo nevyhnutne odôvodňuje potrebu podať návrh na začatie súdneho konania, s ktorým sú spojené následné výdavky pre spotrebiteľa, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že keď sa konštatuje mimosúdne uspokojenie nároku, v podstate sa v plnom rozsahu uspokojia nároky spotrebiteľa vzhľadom na nekalú povahu nekalej podmienky, ktorú do zmluvy vložil predajca alebo dodávateľ.

- 19 To znamená, že ak došlo k mimosúdne uspokojeniu nároku alebo k dodatočnému zániku predmetu konania, ktoré sú upravené v *článku 22 LEC* a pri ktorých sa po uskutočnení pojednávania upraveného v uvedenom článku skutočne potvrdí, že nároky spotrebiteľa boli uspokojené, keďže predajca alebo dodávateľ uznal neplatnosť napadnutej podmienky, procesná právna úprava stanovuje, že sa neuloží povinnosť nahradiť trovy konania, čo znamená, že spotrebiteľ musel znášať trovy konania. Musí vnútroštátny súd v takej situácii – s cieľom zabrániť odradeniu spotrebiteľa – prihliadnuť na skutočnosť, že postupoval v súlade so zákonom, a porušiť *článok 22 LEC* v rozsahu, v akom stanovuje, že v prípade mimosúdneho uspokojenia nároku každý z účastníkov konania znáša vlastné trovy konania, a to aj napriek tomu, že sa vzhľadom na predchádzajúce výzvy, ktoré zaslal spotrebiteľ, konštatuje existencia zlej viery na strane predajcu alebo dodávateľa, a v každom prípade uložiť žalovanej finančnej inštitúcii povinnosť nahradiť trovy konania?

- 20 Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či sa *článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13* – vzhľadom na zásadu nezáväznosti a zásadu odstrašujúceho účinku v zmysle *smernice 93/13* – majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave, ktorá dovoľuje, aby spotrebiteľ znášal trovy konania v prípadoch mimosúdneho uspokojenia nároku, ak predajca alebo dodávateľ uzná, že zmluvná podmienka je neplatná z dôvodu jej nekalej povahy. Zo spisu totiž vyplýva, že uplatnenie *článku 22 LEC* by mohlo mať za následok, že predajcovi alebo dodávateľovi sa neuloží povinnosť nahradiť trovy konania v plnej výške, ak sa v podstate v celom rozsahu vyhovie žalobe o neplatnosť nekalej zmluvnej podmienky, ktorú podal spotrebiteľ, keďže predajca alebo dodávateľ v plnom rozsahu uznáva jej nekalú povahu, a okrem toho je preukázané, že spotrebiteľ

zaslal predchádzajúce výzvy v tom istom zmysle, ktorým predajca alebo dodávateľ nevyhovel, v dôsledku čoho je spotrebiteľ nútený podať návrh na začatie súdneho konania bez toho, aby mu neskôr v prípade mimosúdneho uspokojenia nároku bolo priznané právo na náhradu trov konania.

- 21 Napokon sa zdá, že právna úprava týkajúca sa trov konania stanovená v článku 22 LEC – vzhľadom na výklad, ktorý sa používa vo vnútroštátnej judikatúre, a nemožnosť konštatovať existenciu osobitných okolností, ktoré by mohli odôvodniť uloženie povinnosti nahradiť trovy konania žalovanému – môže odradiť spotrebiteľa od podania žaloby o neplatnosť, ak musí znášať trovy súdneho konania v závislosti od postupu predajcu alebo dodávateľa, ak sa rozhodne pre mimosúdne uspokojenie nárokov spotrebiteľa.

Z vyššie uvedených dôvodov

[omissis]

TENTO SÚD ROZHODOL

Konanie sa v tejto fáze prerušuje, čo je nevyhnutné na rozhodnutie sporu, a Súdnemu dvoru Európskej únie sa kladie nasledujúca

PREJUDICIÁLNA OTÁZKA:

V prípade nárokov spotrebiteľov súvisiacich s nekalými podmienkami, ktoré sú založené na smernici 93/13/E[H]S, pokiaľ dôjde k mimosúdnemu uspokojeniu nároku, z článku 22 *Ley de Enjuiciamiento Civil (Občiansky súdny poriadok)* vyplýva, že spotrebiteľia musia znášať trovy konania, bez toho aby sa zohľadnil predchádzajúci postup predajcu alebo dodávateľa, ktorý nevyhovel predchádzajúcim výzvam. Predstavuje táto španielska procesná právna úprava podstatnú prekážku, ktorá môže odradiť spotrebiteľa od uplatnenia práva na účinné súdne preskúmanie možnej nekalej povahy zmluvnej podmienky, ktorá je v rozpore so zásadou efektivity a s článkom 6 ods. 1 a článkom 7 ods. 1 smernice 93/13?

[omissis] [záverečné procesné formulácie]